

Chương 13

Lữ kể cho Uyên nghe về chuyện của chàng và Miriam. Sau lần ân ái với nàng ngay tại nhà đêm Vãn đi vắng, Uyên đã xếp đặt để gặp Lữ một tuần một lần vào tối thứ sáu. Họ bỏ giờ học và thuê phòng motel gần chỗ community college. Những lần Vãn đòi đưa đón vợ đi học, Lữ chỉ việc đưa Uyên trở lại trường trước khi Vãn đến đón. Mọi sự xảy ra xuôi xẻ, trót lọt và Uyên thấy tạm hài lòng về sắp xếp của mình. Nàng thấy ý định bỏ Vãn không cần thiết nữa. Có lẽ như thế này lại nhiều kích thích hơn. Và giản dị hơn. Với điều kiện không ai khác biết gì. Lữ xoa lên bờ vai trần của Uyên. Tại sao bờ vai của người đàn bà nào sau cơn ân ái cũng tròn hơn, mềm mại hơn? Chàng nói với Uyên.

- Miriam muốn làm đám cưới hai tuần nữa. Anh nghĩ chúng ta nên tránh gặp nhau chừng vài tuần. Đợi anh đi Hawaii về đi học lại chúng ta sẽ gặp nhau. Em nghĩ thế nào?

Uyên cười:

- Dĩ nhiên là em ghen rồi! Anh muốn em làm gì? Chúc mừng anh đi lấy vợ à!

- Anh muốn em đi dự đám cưới. Cả Vãn nữa! Miriam muốn làm đám cưới lớn nhưng anh không có ai quen thuộc thân thích. Bạn anh ở Canada cũng không chắc có sang được không. Em giới thiệu anh với Vãn rồi anh gửi giấy mời. Cứ nói là em dẫn anh và Miriam đi xem mua nhà. Thân chủ của em mời đi

đám cưới không đi không được!

- Vãn đi ngay! Em sẽ nói anh và Miriam định mua nhà cả triệu! Vãn thích làm quen với người giàu lắm!

- Anh cũng muốn nói chuyện với Vãn. Không chừng anh sẽ rủ Vãn làm ăn nữa! Vãn làm cho Bank of America phải không em?

- Anh muốn gì? Cướp nhà băng hả? Cướp vợ người ta chưa đủ hay sao?

Lữ cười trả lời:

- Anh đâu cướp vợ ai, có em định cướp chồng người khác thì có!

Uyên hỏi lại Lữ:

- Anh định làm ăn gì lớn hay sao mà muốn làm quen với Vãn? Em ngại Vãn khám phá ra chuyện mình thì phiền!

Lữ kể cho Uyên về thỏa thuận người nào giữ riêng tài sản người đó giữa chàng và Miriam. Chàng nói:

- Anh muốn tự mình làm giàu. Anh muốn Miriam và ông già vợ anh thấy rằng anh sẽ tạo nên sản nghiệp một mình!

Uyên nhìn chàng, vẻ mặt nàng chợt trở nên nghiêm trang, như một người thấy mỗi lợi trước mắt, và mọi sự trở thành những con số, những tính toán. Tất cả đều là business, cho business!

- Anh không thể nào vay tiền nhà băng làm ăn được nếu anh không có tiền! Em làm trước kia nên em biết. Vãn cũng nói chuyện như vậy. Anh phải có gì bảo đảm, phải có collateral anh mới

bước chân vào phòng cho vay tiền của nhà băng được. Anh muốn làm ăn anh vẫn phải dựa vào nhà vợ anh Lữ ạ!

Lữ gật đầu không nói. Uyên nói rất đúng. Chàng chỉ có lương tháng của manager tiệm ăn cho ông già Lavitz, chàng chưa có tài sản gì để có thể nói chuyện làm ăn được. Lữ biết chàng có thể thuyết phục được Miriam nhưng Lavitz sẽ không bao giờ để cô con gái đưa vốn cho chàng làm ăn lớn. Con cáo già của thương trường, của đầu tư đầu tin chàng có thể làm giàu lớn được. Để chàng làm manager đã là quá lắm. Chấp thuận cho Miriam làm đám cưới với chàng Lavitz đã khổ sở lắm rồi. Và đưa điều kiện làm giấy thỏa thuận tiền hôn thú là để bảo vệ tài sản cho Miriam. Làm sao Lavitz chịu bỏ vốn cho chàng được! Uyên có vẻ đầy kích động. Nàng bảo Lữ:

- Em nghĩ anh phải dùng tên của Miriam để vay tiền nhà băng. Họ sẽ trải thảm đỏ mời anh vào để ký giấy vay tiền của họ nếu có Miriam cùng ký. Em biết cơ hội đầu tư tốt lắm. Nếu vay được tiền nhà băng có thể làm ăn lớn được!

Lữ ngồi dậy. Chàng bắt đầu chú ý. Câu chuyện không phải là những lời nói tầm phào sau cơn ân ái mỗi lần giữa chàng và Uyên như trước nữa. Uyên là một người đàn bà giỏi, có máu làm ăn buôn bán, một người đàn bà

Chương 13

có thể làm giàu cho chính mình và cho gia đình. Và cho người tình của mình! Chàng có thể hợp tác với Uyên được lắm! Lữ hỏi:

- Em nói cơ hội đầu tư như thế nào?

Uyên trả lời:

- Em đi bán nhà nhưng em đang chuyển dần sang về đầu tư thương mại. Em biết miếng đất này ở ngay trên đường Bolsa đang bán. Anh mua xây làm khu thương mại cho Việt Nam em chắc chắn sẽ thành công lớn.

Lữ lắc đầu:

- Anh sợ khó! Cả triệu đô la, tiền down không có, làm sao vay nhà bằng nổi?

Uyên ngẫm nghĩ:

- Em có thể kiếm được bọn Tàu Hồng Kông làm chung. Tất cả khoảng 1 triệu rưỡi. Mình lập thành công ty, bọn Tàu bỏ tiền down, anh và Miriam đứng ra vay tiền nhà bằng. Anh không cần bỏ ra một xu nào cả!

- Em nói lập công ty như thế nào?

- Công ty gồm bọn Tàu, anh và Miriam và em với Vấn. Bọn Tàu bỏ tiền down sẽ có 30% cổ phần, em làm giấy tờ và Vấn sẽ giúp việc vay tiền ở Bank of America có 30%, anh và Miriam đứng vay tiền và anh điều hành nên có 40% cổ phần. Anh nghe có được không?

- Được chứ! Nhưng làm sao em kiếm được bọn Tàu nào bỏ tiền down. Gần nửa triệu bạc đâu phải ít! Với lại anh không biết tài sản của

ông già Lavitz đứng tên Miriam để có thể đưa ra nhà bằng làm collateral vay tiền được! Anh còn phải thuyết phục Miriam và làm sao để ông bố vợ anh không biết mới làm được! Cũng khó lắm! Thôi để anh đi Hawaii về rồi tính sau!

Uyên ngắt vào người Lữ:

- Anh nằm đây mà nói chuyện đi hưởng tuần trăng mật với ai?

Nàng bắt đầu đòi hỏi. Lữ ngạc nhiên thấy nói chuyện tiền bạc, làm ăn là một liều thuốc kích thích đối với cả chàng và Uyên. Dục tình và tiền gắn liền nhau mật thiết hơn chàng tưởng. Má Uyên đỏ hồng. Như viễn ảnh của sự giàu có, tiền đổ vào tràn trề làm nàng lên cơn sốt, làm sự ham muốn dục tình trở lại bùng cháy. Và Uyên chợt ý thức rằng nàng cần Lữ cho cả hai bản năng mạnh mẽ nhất nơi nàng. Một bản năng đang ngẫu nhiên lấy thân xác nàng. Và sự ước muốn làm giàu, thành công về tiền bạc đã trở thành một bản năng khác nơi nàng. Uyên cảm ơn định mệnh đã cho nàng gặp Lữ. Để thỏa mãn cho cả hai bản năng đang đốt cháy nàng.

* * *

Đám cưới của Lữ và Miriam được cử hành tại khách sạn Beverly Hills Hotel. Lavitz không quản ngại chi phí để làm một đám cưới sang trọng vào bậc nhất thành phố Los Angeles cho

cô con gái quý. Chỉ tiếc Lữ không phải là một thanh niên gốc Do Thái khác, với nghề bác sĩ, luật sư hay chủ một xí nghiệp như Lavitz hằng mong muốn. Nhưng làm sao hơn được! Lavitz nhìn những cặp mắt ngạc nhiên, dò hỏi của những người bạn giàu có, sang trọng, chúc tước cùng ở trong một synagogue, nhà nguyện Do Thái giáo của mình và cảm thấy chạnh lòng. Cuộc đời quá đầy những bất ngờ. Những dự tính, ước muốn cho tương lai có bao giờ theo ý mình muốn. Nhất là khi những tính toán và hy vọng không phải cho mình nhưng cho con cái. Lavitz lắc đầu. Có lẽ số phận chung của người làm cha mẹ đều như vậy!

Đám cưới linh đình nhưng hoàn toàn là của nhà gái. Vì Lữ chỉ có mình Sơn bay từ Toronto sang để phù rể và khách mời độc nhất về phía chàng là vợ chồng Vấn. Sơn như tử cung trắng rơi xuống khi Lữ gọi điện thoại kể cho chàng nghe về Miriam và đám cưới sắp đến. Sơn thốt lên:

- Hên quá vậy Lữ! Tưởng cậu lấy Mỹ đen để học Anh văn! Bây giờ lại lấy con gái ông chủ tiệm nhà giàu. Đúng là chuột sa chĩnh gạo. Cậu là Cinderella tân thời rồi Lữ ơi!

- Sơn muốn bắt Mỹ đen để học Anh văn chứ tôi có muốn Mỹ đen bao giờ! Nhớ không? Bây giờ cậu làm gì?

Chương 13

- Tôi đi học accounting. Học xong kiếm việc không ra sang làm với Lữ nhé!

- Xong rồi! Muốn sang lúc nào cứ cho tôi biết! Sang sớm làm giàu sớm! Sang chậm chỉ húp cháo thôi Sơn ạ!

Hai người cùng cười. Lữ nghĩ thầm chắc chàng sẽ phải dục Sơn sang Mỹ. Những dự định làm ăn của chàng sẽ cần người tin cần để hợp tác. Và còn ai chàng có thể tin hơn được người bạn đã cùng vào sinh ra tử với mình. Sơn đi học lại, có bằng cấp của đại học hẳn hoi, không phải chỉ là trường dạy nghề như community college chàng và Uyên đang học. Nhưng bằng cấp ở xứ này đâu còn nghĩa lý như thời Việt Nam trước. Miriam nói đúng! Người bằng cấp nhiều chỉ đi làm công cho người giàu ở đất Mỹ này!

Lữ ra đón Sơn ở phi trường và Sơn dụi mắt khi ngồi vào chiếc xe Mercedes mui trần của Miriam. Chàng càng sửng sốt hơn nữa khi về đến apartment và gặp Miriam. Chàng chỉ còn biết xuýt xoa:

- Lữ ơi! Sao cậu đỏ quá vậy. Tình, tiền đủ cả. Lại Mỹ trắng thơm phức thế này. Tôi phải gọi cậu là Lữ tóc đỏ mới đúng! Miriam còn em gái không Lữ?

Lữ cười lắc đầu. Cũng may Miriam nghe không hiểu gì. Nếu có chắc đã bắt chàng đuổi Sơn ra ngay! Sơn còn tặc lưỡi đến đâu nếu biết chuyện giữa chàng và Uyên!

Chàng giữ đúng lời gửi giấy mời đám cưới cho Uyên và Vãn. Mời tình nhân và người chồng bị cấm sùng đi dự đám cưới của mình Lữ thấy cũng là chuyện bình thường. Trên đời còn biết bao chuyện oái oăm hơn thế nữa! Chàng còn đang tính chuyện làm ăn với Vãn nữa thì sao?